

Piłkarz

Cena 10 gr

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

Nasi piłkarze pełną parą

przygotowują się do nowego sezonu

Coraz liczniej napływają meldunki z naszych boisk piłkarskich, na których kadrowicze ligowcy, oraz zawodnicy niższych klas przygotowują się do nadchodzącego sezonu, rozgrywając szereg sparingowych spotkań.

W ubiegłą niedzielę dwa ośrodki olimpijskie: Unia i CWKS rozegrały w Chorzowie sparingowy mecz, w którym zwycięstwo w stosunku 2:0 odnieśli Ślązacy, udawadniając, że w chwili obecnej prowadzą we współzawodnictwie międzyośrodkowym, znajdując się w lepszej formie od CWKS-u i Gwardii.

Oprócz kadrowiczów, wyszli na boisko drużyny I ligi, wypróbowując w towarzyskich spotkaniach swą młodzież, która pod nieobecność czołowych piłkarzy, zgromowanych w ośrodkach olimpijskich, bronić będzie barw drużyny w tegorocznej batalii ligowej.

Zastrzyk młodej krwi do naszych drużyn ligowych, może okazać się pożytecznym, a młodzi piłkarze, którzy w ciężkich bojach ligowych otrzaskają się i nabiorą rutyny i doświadczenia, po powrocie „kadrowiczów” do macierzystej drużyny, uzupełnią w razie potrzeby luki w zespole, względnie stworzą cenną bazę rezerw.

Za trzy tygodnie rozpoczyna się pierwsze mecze ligowe, toteż ostatnie dwie niedziele dzielące nas od inauguracji tegorocznego sezonu piłkarskiego, zostaną niewątpliwie w pełni wykorzystane przez wszystkie zespoły ligowe, które rozegrają za tydzień i w dniu 16 marca ostatnie towarzyskie zawody przed batalią ligową.

Sparringi kadry Narodowej

Ośrodek śląski wygrywa z Warszawą

2:0 (0:0, 0:0, 2:0)

Drużyna warszawskiego ośrodka przygotowawczego olimpijskiego rozegrała w ub. niedzielę na stadionie Budowlanych w Chorzowie sparingowe spotkanie z zespołem ośrodka śląskiego. Mecz, który rozegrano w 3 tercjach po 20 min. wygrał Śląsk zasłużenie 2:0. Wynik jednak nie odzwierciedla zdecydowanej przewagi, jaką mieli ślązacy we wszystkich tercjach, którzy też przy lepszej dyspozycji strzałowej napastników winni wygrać cyfrowo o wiele wyżej.

Nierówna i śliska nawierzchnia boiska, stawiała przed zawodnikami większe jak normalnie wymagania i utrudniała grę. Kondycyjnie zawodnicy obydwu zespołów wykazali dobre przygotowanie. Piłkarze warszawscy, którzy stoczyli pierwszy poważniejszy mecz, ustępowali Ślązakom w szybkości i taktyce: jest to jednak zrozumiałe, gdyż Ślązacy mają za sobą już 2 poważne mecze treningowe z Gwardią krakowską.

Gra stała na dobrym poziomie, zwłaszcza w pierwszej części meczu, co było zasługą całej linii napadu umiejętnie prowadzonej przez Alszerę i Cieślaka.

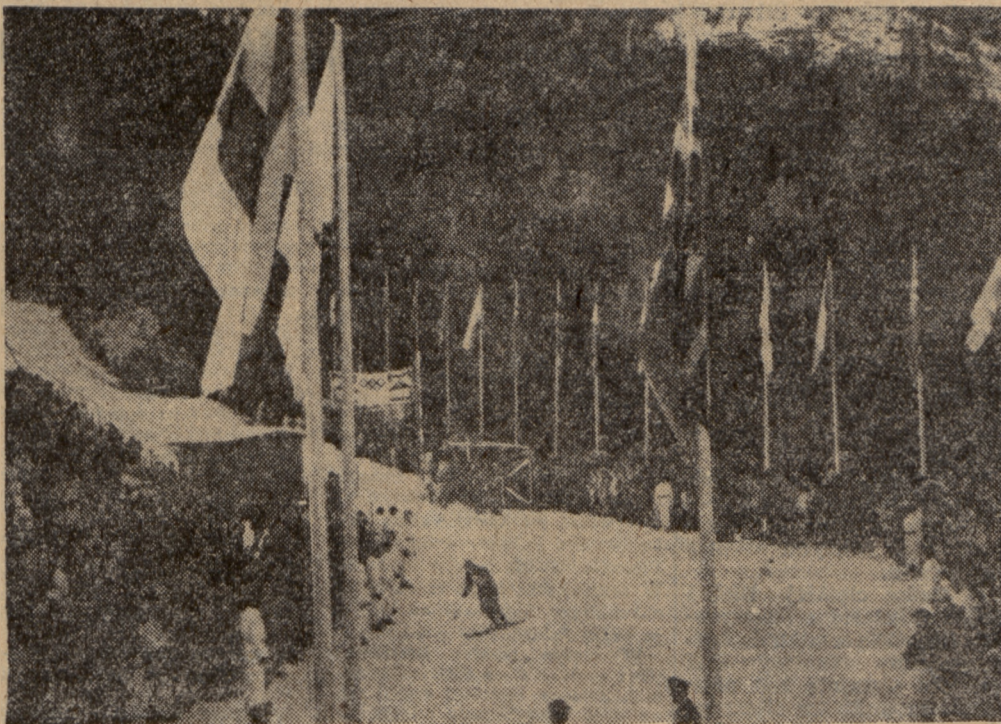
Napastnicy śląscy strzelali jednak mało i niecelnie, dlatego też wyręczał ich Suszczyk i dopiero jego bomby niepokoiły Borucza. W 16 min. za faul na polu karnym sędzia poddyktował rzut karny. Borucz obronił pewnie niecelny strzał

Wlecorka, po czym szybka i twarda gra w pierwszej tercji kończy się bezbramkowo.

W drugiej części spotkania w składach obydwu drużyn zachodzą większe zmiany. — „Asów”, zastąpiła młodzież, lecz z małym powodzeniem. W tej fazie meczu wyróżnili się: Sobek, Jarominek i Grzywocz z drużyny śląskiej, a w zespole warszawskim poza doskonałym Boruczem na poziomie grał tylko Kalus. Atak wojskowy bez Breitera stracił swoją wartość, więc Szymkowiak był w swej bramce bezczynny.

(Dokończenie na str. 2)

Z Igrzysk olimpijskich w Oslo

Thuny widzów obserwowało z zainteresowaniem emocjonujący bieg zjazdowy, rozgrywany w ramach igrzysk olimpijskich w Norefjell. Na zdjęciu meta biegu zjazdowego.

Już grają..!

Po trzymiesięcznej przerwie zimowej wyszli już na boisko nasi piłkarze i rozegrali szereg towarzyskich spotkań, przygotowując się do nowego sezonu. Za trzy tygodnie rozpoczyna się rozgrywki ligowe, a nasze stadiony zaroją się tysiącami widzów, którzy z zaciekawieniem obserwować będą pierwsze spotkania.

Zmiany w regulaminie tegorocznych rozgrywek ligowych

Tegoroczny sezon piłkarski, upływający pod znakiem intensywnych przygotowań do Letniej Olimpiady, stawia przed wszystkimi drużynami pierwszą i drugą ligi nowe, trudniejsze niż dotychczas zadania.

Równolegle z sparingowymi zawodami trzech ośrodków szkoleniowych Gwardii, Unii i CWKS-u, toczyć się będą rozgrywki pierwszej i drugiej ligi, mistrzostwa klasy wojewódzkiej, oraz eliminacyjne spotkania o „Puchar Polski”

z udziałem 7 tys. drużyn kół sportowych. Regulamin rozgrywek I i II ligi będzie w tym roku zmieniony.

DECYDUJE UTRATA PUNKTÓW W DRUGIEJ RUNDZIE

W nadchodzących rozgrywkach o mistrzostwo I ligi nie wezmą udziału zawodnicy ośrodków olimpijskich. Drużyna, która w ciągu wiosennej i jesiennej rundy uzyska łącznie największą ilość punktów zdobywa tytuł mistrza pierwszej ligi.

Do drugiej ligi z liczby 12 zespołów ekstraklasy, spadają dwie drużyny, które w drugiej rundzie utracą największą ilość punktów.

W II LIDZE POWAŻNE ZMIANY

O ile w pierwszej lidze, nowy regulamin nie przewiduje większych zmian, o tyle rozgrywki drugiej ligi toczyć się będą pod znakiem poważnych zmian.

W rozgrywkach weźmie udział 40 drużyn, przy czym wzorem klasy „B” w Związku Radzieckim, nastąpi ustawienie drużyn terytorialnie. Każde województwo będzie więc miało swego przedstawiciela w drugiej lidze. Obecnie II liga liczy 32 zespoły, a więc 8 drużyn zostanie dokooptowanych. 40 drugoligowych zespołów zostanie podzielonych na 4 grupy terytorialne: północno-zachodnią, północno-wschodnią, południowo-zachodnią i południowo-wschodnią.

Zadna z drużyn terytorialnych nie spada z drugiej ligi, natomiast mistrz klasy wojewódzkiej, może wezwać któregośkolwiek z reprezentantów danego województwa, grającego w drugiej lidze, do rozegrania spotkania o zamianę miejsca. Np. gdyby w roku bieżącym mistrzostwo klasy wojewódzkiej naszego okręgu zdobyła Spółnia, może ona wezwać w jesieni po zakończeniu rozgrywek drugoligowych, Ognisko Tarnów lub Włókniarz Chelmek i w razie dwurazowego zwycięstwa zamienić się miejscami. Mistrzowie poszczególnych grup II ligi, grają ze sobą, a dwie najlepsze drużyny wchodzi do I klasy Państwowej. Mistrz grupy I grać będzie z mistrzem grupy (Ciąg dalszy na stronie 2)

Delegacja polska wyjechała do Paryża

WARSZAWA. 29 lutego. br. wyjechała z Warszawy do Paryża delegacja polska na Kongres Międzynarodowej Federacji Kolarstwa (UCI). W skład delegacji wchodzi przedstawić władz kolarstwa polskiego Cieślak Stanisław i Jóźwiak Wacław.

Wiel w trzecim roku Planu 6-letniego

Sportowcy pomagają w wykonaniu zadań produkcyjnych wsi

W ciągu ostatnich trzech tygodni uwaga opinii publicznej czterokrotnie skierowana została na odcinek gospodarki rolnej.

Ustawa regulująca kontraktację trzody chlewnej, uchwały Prezydium Rządu w sprawie wiosennej akcji siewnej i akcji osiedleńczej na terenach niedostatecznie zaludnionych, olbrzymie sumy przeznaczone w tegorocznym budżecie państwowym na pomoc dla wsi, wskazują na to, że problem gospodarki rolnej urosł do kluczowego zagadnienia w całokształcie gospodarki narodowej.

W ciągu powojennego okresu państwo ludowe systematycznie świadczyło na rzecz podniesienia i intensyfikacji gospodarki rolnej.

Poprzez rozbudowę szkolnictwa rolniczego, rozbudowę ośrodków maszynowych, dostawę ziarna siewnego i nawozów sztucznych rozwój PGR-ów i wzrost spółdzielni produkcyjnych, państwo ludowe zapewniało rolnictwu jak najlepsze warunki rozwojowe.

Istotnie, na przygotowanie w ten sposób przez państwo ludowe bazy, rolnictwo nasze wkroczyło na drogę szybkiego rozwoju i w ciągu siedmiu powojennych lat odrobiło wiele z ogromnych zaległości wynikłych z wiekowego zacofania naszej gospodarki rolnej.

Mimo to jednak produkcja rolna pozostała w tyle w porównaniu z powojennym, potężnym rozwojem naszego przemysłu, i nie potrafiła aktualnie zapewnić miastu wystarczającej ilości produktów żywnościowych i surowców.

W tym naswietleniu troska rządu ludowego o zwiększenie produkcji rolnej jest uzasadniona i zupełnie zrozumiała, ale tylko wtedy odniesie ona pożądaną skuteczną, jeśli całe społeczeństwo zrozumie wagę zagadnienia i zmobilizuje wszystkie siły do pomocy rolnictwu w wykonaniu jego zadań.

W tej akcji mobilizacyjnej nie może zabraknąć także sportowców.

W ramach kontaktów sportowych z wsią sportowcy powinni przeprowadzić szeroką akcję uświadamiającą wśród rolników, wskazując na organiczne powiązanie interesów robotników i chłopów i wzajemne korzyści wynikające z wykonania 6-letniego Planu.

W ramach akcji „Miasto wsi” sportowcy powinni zdwoić swój wysiłek w wszechstronnej i systematycznej pomocy wsi w ciągu całego cyklu produkcji rolnej.

Aktyw sportowy LZS-ów biorąc wzór ze swych kolegów w mieście, powinien zorganizować szturmowe brygady produkcyjne i skierowywać je na zagrożone odcinki akcji siewnej.

Wreszcie, członkowie LZS-ów powinni zorganizować współzawodnictwo w ulepszaniu gospodarki rolnej w własnych gospodarstwach, — czy też w spółdzielniach produkcyjnych, do których należą.

Sportowcy w mieście i Ludowe Zespoły Sportowe skupiające w swych szeregach najbardziej postępowe jednostki na wsi, niewątpliwie staną do apelu i wypełnią z pełnym jak zawsze poświęceniem swój społeczny obowiązek wobec Ludowej Ojczyzny.

Ligowcy przed batalią mistrzowską

Kluby śląskie przed startem do sezonu ligowego

Podobnie jak w poprzednich latach, na kilka tygodni przed rozpoczęciem rozgrywek ligowych, „Piłkarz” zapoznaje swych czytelników z przygotowaniem zespołów ligowych do nowych rozgrywek mistrzowskich.

W dzisiejszym numerze rozpoczynamy nasz cykl pod nazwą „Ligowcy przed batalią mistrzowską” od omówienia przygotowań do sezonu i składów drużyn, czterech śląskich zespołów pierwszej ligi. W następnych numerach podamy składy zespołów wawerskich, Kolejarską Poznań, Włókniarską Łódź i „Beniaminka” i Ligi — Budowlanych Gdańsk, a tuż przed pierwszą niedzielą ligową, zamieścimy składy krakowskich drużyn ligowych.

23 marca br. wystartują piłkarskie drużyny do walki o mistrzostwo I ligi. Kluby Śląska — Unia i Budowlani Chorzów. Ogniwo Bytom i Górnik Radlin kończą przygotowania do sezonu. Przygotowania tym razem odbywały się jednak w odmiennych, niż dotąd, warunkach. Sekcja piłki nożnej GKKF, wychodząc ze słusznego założenia, że przyczyną wszelkich niepowodzeń naszych piłkarzy było ich niedostateczne przygotowanie przed sezonem — wprowadziła jednolity program szkoleniowy, obowiązujący drużyny ligowe. Jest on oparty na deświadczeniach, uzyskanych z pobytu Dynamo Tbilisi.

Zaleta tego planu jest to, że obejmuje on ogólne przygotowanie zawodników. Gwarantuje również, że przed przystąpieniem do sezonu do spotkań o punkty, osiągną najwyższą sprawność fizyczną.

Operując się na tym planie, śląskie kluby przez całą zimę prowadziły przygotowania do sezonu. Najlepsi zawodnicy śląskich klubów trenują w ośrodku piłkarskim i mają tam zapewnioną opiekę. Piłkarze ci byli podporami swych drużyn, toteż ich nieobecność poważnie osłabiła szanse i wartość bojową macierzystych klubów.

Kierownictwa drużyn, pozabawione tych zawodników, montują z konieczności składy z młodzików, rezerw, a nawet graczy, którzy zainteresali wycofać się z czynnego życia sportowego. Robią to jednak spokojnie, bo wiedzą, że pierwsza seria mistrzostw nie będzie decydowała o spadku i mistrzostwie, a w jesiennej serii dysponować już będą swymi kadrowicami. Jak wyglądają przygotowania śląskich klubów do zbliżającego się sezonu, świadczą następujące mol-dunki:

Unia Chorzów

Śląski ośrodek piłkarski, oparty jest w większości na za-

wodnikach chorzowskiej Unii. Szymkowiak, Bomba, Bartyla, Cebula, Suszczyk, Alszar, Tłm i Cieślak tworzą jego szkielet. Dlatego też Unia wystąpi do rozgrywek ligowych w kompletnie rezerwowym składzie.

Drużyna Unii znajduje się w tej chwili na obozie przygotowawczym w Goczałkowicach, gdzie trenerzy: Niemiec i Albański przygotowują ją do pierwszych bojów o punkty.

Nie chcąc niszczyć nowego trawnika i świeżego drenażu, założonych na własnym stadionie, Unia rozgrywać będzie pierwszą rundę mistrzostw, podobnie jak w ubiegłym sezonie, na boisku Budowlanych w Chorzowie.

Skład Unii, złożony z młodych utalentowanych zawodników (przeciętny wiek 20 lat) przedstawia się następująco:

bramka: Wyrobek, obrona: Bujak, Giebur; pomoc: Jacek, Hajduk, Slekiera; napad: Przechlerka, Kubicki, Poil, Bochenek, Tomczak; rolę stopera pełnić będzie Hajduk.

Skład ten uzupełnią będą: Depta, Sobleraj, Sitko, Mądry, Kupski, Pleda i brat Breitera, który przeszedł do Unii z koła sportowego przy zakładach azotowych w Chorzowie.

Budowlani Chorzów

Budowlani oddali do ośrodka piłkarskiego tylko Węziora i Grzywocza, toteż w ich zespole znajdują stosunkowo niewielkie zmiany.

W tegorocznym składzie Budowlanych ujrzymy zatem te same twarze co w ubiegłym sezonie. W bramce, jak dawniej, grać będzie Janik, mając zastępcę w Fisku. Bez zmian pozostaje linia obrony: Karmański—Janduda, która jest najlepszą linią chorzowian. Na środkowego obrońcę pozyskali Budowlani piłkarza sosnowieckiej Stali — Powale. Na jego bokach grać będą Gajdzik i Kulik.

Do ataku Budowlanych po-

Ozierow i Czuwira najlepszymi tenisistami ZSRR

MOSKWA. Wszechzwiązkowy Komitet do Spraw Kultury Fizycznej i Sportu ustalił listę 10 najlepszych tenisistów i tenisistek radzieckich.

Na liście mężczyzn pierwsza miejsce zajmuje mistrz ZSRR — Ozierow przed Andrejewem i Niegrebekiem. Ten ostatni znajduje się już 18 raz na liście 10 najlepszych.

Listę kobiet otwiera mistrzyni ZSRR — Czuwirina.

wrócił Muskala, ale chwilowo kierownictwo trzymać będzie go w rezerwie, gdyż napad grać będzie w zeszlaczonym zestawieniu: Glanz, Januszek, Plsduła, Spodzieja i Barański. W rezerwie mają Budowlani kilku młodych i utalentowanych juniorów, których wypróbuja w trakcie rozgrywek. Spośród nich wyznaczili na stałe do 1-szej drużyny jako rezerwowców, tylko Króla i De Martina, zawodników, którzy dysponują dobrymi warunkami fizycznymi.

Drużyna Budowlanych znajduje się na obozie w Zegiestowie. Trenuje ją Piątek.

Ogniwo Bytom

Bytom jest przed każdymi rozgrywkami ligowymi przepełniony obawami o losy swego pupila — Ogniwa, które doznało już raz goryczy spadku z ligi w 1949 roku, ale po roku ponownie wróciło do ekstraklasy. Zespół ten nie zdołał jednak wywalczyć sobie lepszego miejsca w tabeli i rokrocznie walczy o utrzymanie się w lidze.

Ogniwo oddało do śląskiego ośrodka piłkarskiego pięciu swych najlepszych piłkarzy: Wiśniewskiego, Cichonia, Skromnego, Jerominka i Trampisa. W rozgrywkach pierwszej serii mistrzostw dysponować będzie zatem tylko piętnastoma, w większości młodymi zawodnikami, którzy już w ubiegłym sezonie grali w barwach Ogniwa. Na nich oprócz kierownictwa składają się:

Pozycję bramkarza obejmie starszy rutyniarz Koczapski. W obronie występować będą: Kublak i Grzesko. Pomoc tworzą: Narloch, Strzeliwicz i Lelonek, przy czym ten ostatni będzie pełnić rolę stopera. Linia ataku składać się będzie z młodych, ale zahartowanych w bojach ligowych napastników: Cehelk, Kauder, Kempny, Olejniczak i Biskup. Skład ten uzupełnią be-

dą również młodzi, obiecujący piłkarze: Bem, Głowacz, Bucma i Kozynacki.

Trenerem Ogniwa jest nadal Słonecki. Wskutek trudności finansowych, z jakimi boryka się kierownictwo klubu, piłkarzom nie urządzono żadnego obozu kondycyjno-wypoczynkowego.

Górnik Radlin

Przewlekłe i niewyleczone kontuzje wyszczerbiły poważnie skład Gornika Radlin. Dybala, Pytlak i Bober — podopieczni Gornika — poddali się operacjom i kierownictwo klubu musi w pierwszej fazie mistrzostw zrezygnować z nich. Ponadto Krasówka i Sobek powołani zostali do ośrodka piłkarskiego.

Te momenty spowodowały, że w składzie Gornika znajdują poważne zmiany. Kierownictwo oprze skład na wybijających się juniorach i uzupełni go starymi piłkarzami, którzy już wycofano z ligowej jedenastki.

Skład Gornika wyglądał będzie więc następująco: bramka: Budny, obrona: Serzysko, Kurzeja, pomoc: Zdrzałek, Grzegorzewski, Deutschmanek, atak: Wiśniewski, Szleger, Franke, Bożek i Majchrzak. Stanowisko stopera pełnić będzie nadal Grzegorzewski. W rezerwie ma Górnik aż dziesięciu piłkarzy: Pojda, Guderaj, Sulc, Warzecha, Rajchel, Węglarz, Moj, Tomala i Sachis.

Spotkania ligowe rozgrywał będzie Górnik nadal na starym boisku, na którym nie przegrał dotąd żadnego spotkania. W tym roku przystępuje Górnik do budowy nowego stadionu na 25.000 miejsc siedzących w Głogynach. Zostanie on wybudowany w ciągu 2 lat.

Treningi Gornika prowadzi pod kierunkiem i wskazówkami trenera Dziwisa instruktor Klimczyński.

F. G.

Klasyczny skok

W ramach narciarskich mistrzostw NRD pierwsze miejsce zajęli „ex aequo” Werner Lesser i F. Knappe. Na zdjęciu Lesser w czasie skoku.

Młodzież Ogniwa dobrze wystartowała Ogniw-Spójnia MHD 3:2 (1:1)

Wczoraj po raz pierwszy powitało ostrym, wiosennym powiatem piłkarskim. Stęknienie za nim, zagorzał entuzjastki piłki nożnej, zaległ tłumnie trybuna stadionu Ogniwa, obserwując pierwszy tegoroczny występ odmłodzonego zespołu „żółto-czerwonych”. Przeciwnikiem Ogniwów była drużyna krakowskiej klasy wojewódzkiej Spójnia MHD, która jednak wystąpiła w celabionym składzie, nieważując jedynie okresami równorzędną grę z jedenastką gospodarzy.

Dwa tysiące kibiców Ogniwa zadawało sobie przed meczem pytanie, kto wypełni lukę po zawodnikach powołanych do kadry olimpijskiej i trenujących w ośrodku krakowskim. Okazuje się jednak, że Ogniwo dysponuje bogatymi rezerwami młodych piłkarzy, którzy wprawdzie posiadają

jeszcze szereg braków i niedociągnięć, ale pracują nad ich usunięciem. Efektem tej pracy jest całkiem dobra jak na początek sezonu kondycja. Widać, że piłkarze Ogniwa nie przespałi zimy, a trenowali starannie i pilnie. Również i Spójnia zadziwiła dobrą kondycją, toteż wczorajszy mecz rozegrany w szybkim tempie, był ciekawy i interesujący.

Pod nieobecność rutynowanej defensywy Ogniwa, najlepszą linią w drużynie był tym razem atak, kierowany przez b. zawodnika warszawskiego Kolejarsza Strojnego. Linia ta, zwłaszcza w pierwszej połowie, raz po raz zdobywała szybko teren, zatrudniając często Benka w bramce Spójni, najlepszego w tym dniu zawodnika gości.

Również boczni pomocnicy Kozieniak i Pawlikowski wypadli całkiem dobrze, natomiast młodzi obrońcy i Pajor w bramce popełnili szereg błędów, które trzeba złożyć na karb niedoświadczenia i braku rutyny. Typowym błędem taktycznym było zdobycie przez Staboszewskiego „samobójczej” bramki przy podawaniu łatwej piłki Pajorowi.

Spójnia uzyskała prowadzenie ze strzału Barana, wyrównał Strojny, dobijając strzałem Radonia w poprzeczkę.

Po pauzie bramki dla Ogniwa zdobyli: Radon i Gołab, a tuż przed końcem meczu wynik dnia ustalił obrońca Ogniwa Słaboszewski, zdobywając „samobójczą” bramkę.

Kanada wygrywa turniej olimpijski

SZTOKHOLM (obsł. wł.). Zakończony w ub. sobotę olimpijski turniej hokejowy przyniósł pierwsze miejsce reprezentacji Kanady, która w spotkaniu finałowym pokonała USA 7:1.

Ten wysoki wynik jest jeszcze jednym dowodem iż remis 3:3 uzyskany przez USA w spotkaniu olimpijskim z Kanadą był zgóry ukartowany, by dać Amerykanom możność zdobycia srebrnego medalu.

REDAGUJE KOLEGIUM Wydawca: Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „PRASA”.

Adres Redakcji: Kraków, Wielopole 1/IV p. — tel. 543-58.

Adres Administracji: — Delegatura RSAP „Prasa”, Kraków, Wiśna 2, III p. tel. 558-62, 588-41, 246-86. Biuro Ogłoszeń i Reklam: Kraków, Rynek Główny 46 — I p. — tel.: 221-83.

Krakowska Drukarnia Prasowa, — Przedsiębiorstwo Państwowe, Kraków, Wielopole 1, tel. 542-52.

M-3-14208

CSR—NRD w hokeju

W ramach zimowych mistrzostw narciarskich i hokejowych w Oberhof (NRD) rozegrano turniej hokejowy, w którym startowała druga reprezentacja czechosłowacka. Spotkania hokeistów CSR z drużynami NRD rozgrywane były w serdecznej i przyjemnej atmosferze. Na zdjęciu: fragment z meczu CSR—NRD, w którym zwyciężyła drużyna czechosłowacka 8:2.

Nowe spojrzenie na przepisy gry w piłkę nożną

Jednym z punktów ostatniego zebrania trenerów I i II Ligi było zapoznanie ich ze zmienioną interpretacją niektórych przepisów piłki nożnej. Różnice w interpretacji trudno było by właściwie nazwać zmianami. Ostatni pobyt w Polsce piłkarzy radzieckich przede wszystkim, — jak również doświadczenia w spotkaniach międzynarodowych — rzuciły nowe światło na zbyt tolerancyjne traktowanie u nas niektórych prawideł gry w piłkę nożną. Cechą zmienionej interpretacji jest nadanie zawodom charakteru walki na prawdę sportowej — i w tym kierunku szły wyjaśnienia trenera Konewicza, który reprezentował Radę Trenerów na wspólnej z sędziami konferencji.

Istotą decyzji sędziego jest ukaranie przewinienia. Przekroczenie przepisów — przykaskowe czy umyślne — musi być zrównoważone karą, a wykonanie jej nie powinno być w żadnym wypadku opóźniane. Dla przykładu podamy częsty obrazek z naszych boisk:

Sędzia zarządza rzut wolny bezpośredni w pobliżu bramki. Jeden z zawodników drużyny broniącej w sposób ostentacyjny przeszkadza w wykonaniu rzutu, czekając aż jego koledzy ustawią „mur”.

Jest to typowy przykład niesportowego zachowania; celowe opóźnianie wykonania kary — aby jej skutki zmniejszyć do minimum. Sędzia zarządza rzut wolny bezpośredni — natychmiast po stwierdzeniu prawidłowości wykonania — daje sygnał i od tej chwili nie wolno przeszkadzać w zagraniu piłki. Utrudnianie wykonania rzutu będzie karane!

§ 13 przepisów gry w piłkę nożną mówi wyraźnie: „Sposób grania, który uniemożliwia lub utrudnia przeciwnikowi dojście do piłki, powoduje niebezpieczną grę. Przewinienie to karane jest przyznaniem przeciwnikowi rzutu wolnego pośredniego...” Paragraf ten w dalszym ciągu obejmuje charakterystyczne przykłady „gry niebezpiecznej”. Poprzednia interpretacja przemilała właściwie istotę tego paragrafu i cytowany przez nas wyżej wstęp. Według nowej interpretacji, wszelkie uniemożliwianie i utrudnianie przeciwnikowi dojścia do piłki będzie karane. Z przytoczonych na zebraniu przykładów warto zacytować: obrońca podaje piłkę do własnego bramkarza — asekurując go równocześnie przed atakującym napastnikiem drużyny przeciwnej. Jeśli jednak podanie wykonane zostało z pewnej odległości; piłka toczy się w kierunku bramki i napastnik drużyny atakującej ma szansę do niej dojść — obrońcy nie wolno utrudniać mu ruchów, nawet w sposób pozornie prawidłowy. Podobnie przedstawia się sytuacja, gdy piłka toczy się w kierunku linii bocznej lub bramkowej, a zawodnik drużyny broniącej celowo jej nie zagrywa, i nawet utrudnia zagranie przeciwnikowi. Dojście do piłki będzie karane. W takich wypadkach sędzia decyduje rzut wolny pośredni przeciw drużynie broniącej — naturalnie jeśli wypuszczenie piłki na „aut” było celowe i zawodnik drużyny broniącej miał możliwość podania jej do współpartnera.

Szczególnie ostro karane będą tzw. „nakładki” — atakowanie przeciwnika wyciągniętą do przodu nogą. Jasnym jest, że ten sposób wkra-

czania w akcję powoduje najczęściej złamanie nogi. Równie niebezpieczne jest wykonywanie „nożyc”, w kierunku przeciwnika znajdującego się w pobliżu. Przewinienia te będą karane rzutami wolnymi bezpośrednimi.

Częste nieporozumienia wynikały z braku dokładniejszego określenia — przez sędziego — rodzaju rzutu wolnego. Szczególnie ważne jest to przy rzutach wolnych z odległości pozwalającej na uzyskanie bramki. Przypominamy, że bramka może być zdobyta bezpośrednio (tzn. gdy piłka nie została dotknięta przez żadnego innego zawodnika) jedynie z rzutów wolnych bezpośrednich — podczas gdy w sezonie ubiegłym jeden z sędziów — bacznie obserwujących zawody ligowe — naliczył kilka bramek zdobytych z rzutów wolnych kwalifikujących się jako rzuty pośrednie.

Nie ulega wątpliwości, że zmieniona interpretacja przyczyni się do dalszego wyeliminowania brutalności i niesportowych elementów obrony. Piłka nożna jest grą męską — musi to być jednak walka sportowa, której celem będzie nie tylko zdobywanie bramek i obrona własnej wszelkimi sposobami — ale zdobywanie nowych rzesz zwolenników, propagowanie sportu w najszerszych masach.

W najbliższym czasie na specjalnych kursach przeszkolonych zostanie 240 — spośród najlepszych naszych sędziów piłkarskich. Tak więc rozgrywki ligowe — których rozpoczęcie projektowane jest na drugą połowę marca — prowadzone będą już według nowej interpretacji przepisów.

72

Migawki

z sali obrad

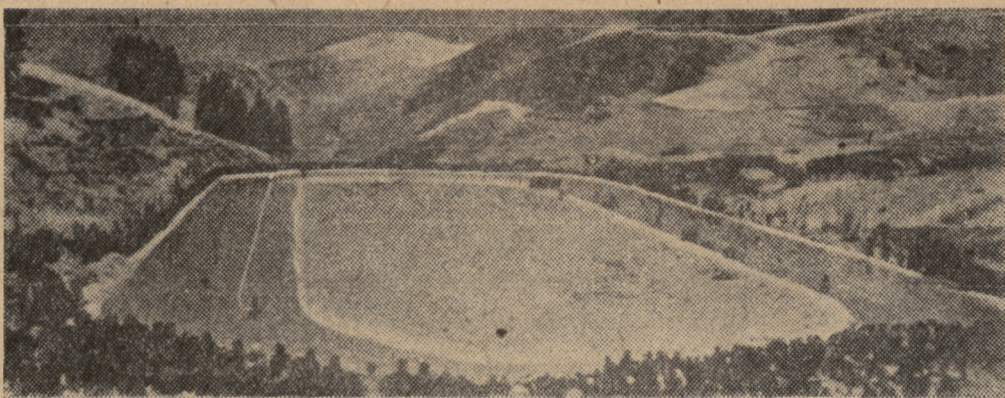
Referenci mieli tendencję do obrazowego przedstawiania problemów. Trener Koncewicz — interpretując przepisy — tak nazkicował sytuację na boisku: — „Odbijam piłkę nożami, przeciwnik stoi z tyłu — Wacek jest piłką...”. Popularny „profesor” Wacek Kuchar z uśmiechem wyraził zgodę.

W dyskusji nad referatem trenera Kiraly padło pytanie co przerabiać z techniki. Trener Kiraly, zaskoczony trochę pytaniem — sądził bowiem, że trenerom ligowym nie trzeba o tym mówić — odpowiedział kapitalnym porównaniem: Chęć dobrze mówić po polsku — umieć już 100 słów. Ale żeby mówić dobrze muszą umieć 10 tysięcy — wiele mi więc jeszcze brakuje? Tak samo jest z piłkarzem: musi on umieć 10 tys. ruchów. A umie?

Problem „pecha” — staje się przyszłościowym dla sportu polskiego; pisał o tym ostatni „Pilkarz” na marginesie Olimpiady Zimowej. Tym razem o... „pechu” mówił trener Koncewicz omawiając nasze dotychczasowe wyniki międzynarodowe. Czy aby trener Kiraly przywiózł z sobą „receptę” na brak... szczęścia? Myślimy, że nie! Przywiózł natomiast receptę na podniesienie naszych kwalifikacji sportowych, bo to jest potrzebne.

Nacz. Forsys — gdy mówił o nowych zadaniach kapitanów drużyn — tak opisał przedwojennego „prowodyrę” zespołu: — „Najczęściej wybierano zawodnika, który umiał walczyć o pieniądze dla kolegów; tego co „uczciwie odmierzał działkę” z benefisowych meczy...”

„Fabryka” światowych rekordów łyżwiarских

Do niedawna jeszcze dzieje sportu łyżwiarского w ogóle, a uzyskiwanie rekordów światowych w szczególności — związane były ściśle z lodowiskiem szwajcarskiego miasteczka Davos. Lodowisko to, położone wysoko w górach, stwarzało dotychczas najlepsze warunki dla łyżwiarzy całego świata, którzy też ustanawiali coraz to nowe rekordy.

Obecnie jednak Związek Radziecki posiada jeszcze lepsze warunki dla swych łyżwiarzy. Piękne bowiem lodowisko zostało wybudowane na wysokości 1650 m ponad poziom morza, w miejscowości Ala-Tau w odległości 18 km od głównego miasta Kazachstanu, Alma-Aty. Na lodowisku tym, które czynne jest dopiero od dwóch lat, padło już trzydzieści światowych i wszechzwiązkowych rekordów. Ta prawdziwa „fabryka rekordów światowych” zyskała już rozgłos w całym świecie, o czym już niejednokrotnie pisaliśmy. Szczegóły niektórych rekordów tegorocznych ustanowionych w Ala-Tau, są bardzo ciekawe.

Nowy rekord świata na 500 m uzyskał jak wiadomo SIERGIEJEW, który na tym dystansie uzyskał czas 41,2 sek. co jest o całe dwie sek. lepsze od zwycięzcy olimpijskiego i zdobywcy złotego medalu, Amery-

kanina Henry'ego, który miał czas 43,2 sek. Również i CZAJKIN ustanowił nowy rekord świata na 1.500 m, czasem 2,12,9 min. podczas gdy rekordzista olimpijski Hjalmar Andersen zdobywca trzech złotych medali miał czas 2,20,4, a więc o 7,5 sek. gorszy.

Czasy uzyskiwane przez zawodników radzieckich są wspaniałe, — to nie ulega żadnej wątpliwości. Szkoda wielka, że nie startowali oni w Oslo, gdyż sam udział byłby już niezwykle atrakcyjny a szereg złotych medali, byłby dostał się w ręce tych świetnych sportowców. Kto wie czy nie uzyskaliby oni jeszcze lepszych wyników i kto wie, czy nie zmusiliby konkurentów do uzyskania lepszych czasów na poszczególnych dystansach.

Zdjęcie nasze przedstawia piękne lodowisko w Ala-Tau,

PIERWSZE SPOTKANIA
LIGI AUSTRIACKIEJ

W pierwszych spotkaniach włoskiej rundy rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo ligi austriackiej uzyskano następujące rezultaty:

Wien — Blau Weiss 5:0 (3:0), FC Wien — Admira 1:1 (0:0), Sturm Graz — Wiener Sportklub 2:1 (1:1).

na którym odbywały się ostatnie mistrzostwa łyżwiarские ZSRR. Ostre, czyste powietrze w Ala-Tau, wspaniały lod, pilność, zaciętość i ogromna ambicja radzieckich łyżwiarzy, teoretyczny zasób wiadomości i naukowe podejście do sportu trenerów radzieckich — oto środki, którymi dysponują „robotnicy i inżynierowie” kazachstańskiej „fabryki rekordów” w Ala-Tau, która zdystansowała szwajcarski tor łyżwiarский w Davos.

Z czechosłowackiego tygodnika sportowego „Ruch”.

„REPREZENTACJA”
EUROPY

Corocznym zwyczajem wiedeński „Sportschau” opublikował własnej koncepcji skład piłkarskiej reprezentacji Europy.

Dość oryginalny ten skład wygląda następująco: Zeman (Austria), Ramsey (Anglia), Happel (Austria), Wright (Anglia), Ocwirk (Austria), Bonifaci (Włochy), Lemberechts (Belgia), dr Lundberg (Dania), Mermans (Belgia), Fritz Walter (Niemcy) i Koerner II (Austria). Cała rzecz w tym, że trudno byłoby ten skład nazwać „reprezentacyjnym” Europy.

Krokodyle łyż prasy amerykańskiej

„Igrzyska olimpijskie zakończyły się w atmosferze niepopularności USA — konkluduje amerykańska agencja UNITED PRESS, wylewając łyż krokodyla z powodu oziębłego, a nawet wręcz wrogiego nastroju, jakim żegnała publiczność norweska „sportowców” amerykańskich. Szczytowym punktem „serdeczności” był moment wręczania drużynie USA srebrnego medalu za drugie miejsce w turnieju hokejowym. Wymowna i wielce charakterystyczna cisza panowała na trybunach w momencie wręczania srebrnego medalu drużynie, która wywalczyła sobie smutną i nie przysparzając jej sławy nazwę „postrachu lodowisk”.

Publiczność norweska wiedziała, że medal ten, do zdobycia którego walczyli przyczynili się machlojki kierownictwa drużyny kanadyjskiej, mogącej łatwo wygrać z USA, a na skutek zakulisowych gier uzyskującej wynik remisowy — należał się hokeistom czechosłowackim lub szwedzким. „Kto wiatr słoje — ten zbiera burzę” — mówi przysłowie.

Przez cały niemal przeciąg turnieju hokeiści amerykańscy dawali pokaz brutalności i ordynarnego zachowania się na lodowisku i poza nim, reklamowali jak umieli najlepiej, oślawiony „amerykański styl życia”. A potem, z miną niewinnych baranków wystawili ręce po srebrny medal, dzieląc się przy tym, że publiczność nie nagradza ich oklaskami.

Uczestnicy turnieju przekonali się na własnych kościach jak wygląda sport w amerykańskim wydaniu, przekonali się jakimi metodami posługują się na lodowisku hokeiści USA.

Są to te same metody, które politycy amerykańscy stosują w swym codziennym życiu, to te same metody, jakie w

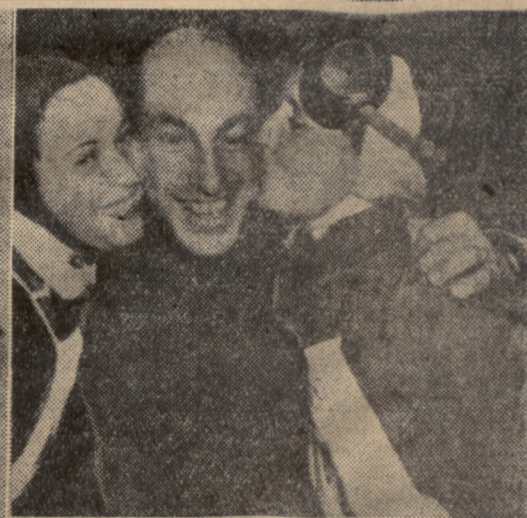
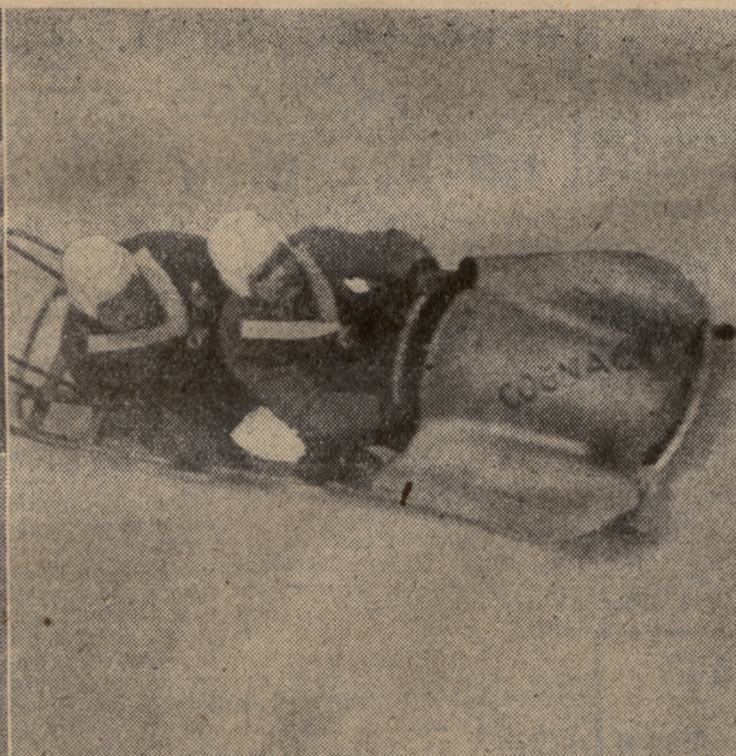
wojnie agresywnej w Korei stosują żołnierze Van Fleeta.

A prasa amerykańska dziwi się potem, że niegrzeczni Norwegowie i Europejczycy nie okazują zachwyty na widok zawiadki amerykańskiego okładającego po głowie kijem hokejowym przeciwnika, nie biją braw gdy drużyna USA otrzymuje w ten sposób wywalczony laur olimpijski.

REFORMA PIŁKARSKA?

Tematem dnia w kołach sportowych Szkocji i Anglii jest ostatnio żywo dyskutowana sprawa reformy krajowych mistrzostw piłkarskich. Ze szczególnym zainteresowaniem omawia się projekt nowego systemu punktowania wyników zawodów. Według najnowszego projektu, za spotkanie wygrane na obcym boisku miałyby się przyznawać drużynie 4 punkty, za zwycięstwo na własnym terenie 3 punkty, za wynik nierozstrzygnięty na obcym gruncie 2 punkty, a na własnym 1 punkt. Ponadto projekt przewiduje dodatkowo jeden punkt dla drużyny, która wygrywała mecz na boisku przeciwnika zdobywając więcej niż 5 bramek.

Parada zdobywców medali olimpijskich
na VI Zimowych Igrzyskach w Oslo

W ubiegłym tygodniu zakończony został w Oslo VI Zimowe Igrzyska Olimpijskie.

Poszczególnie konkurencje przyniosły na ogół zwycięstwo faworytom, którzy zdobyli medale olimpijskie. Zamieszczony fotomontaż przedstawia zwycięzców niektórych konkurencji olimpijskich. W rzędzie górnym od lewej widzimy doskonałego zjazdowca włoskiego Zeno Colo w otoczeniu czołowych narciarzy świata: — Schneidera i Pravdy (Austria) oraz Erksena (Norwe-

gia); zdjęcie środkowe przedstawia Ostlera i Lorenza (Niemcy), którzy w dwójkach bobslejowych zdobyli złoty medal. Po prawej: Trade Beiser (Austria), zdobywczyni złotego medalu w biegu zjazdowym kobiet i Guiliano Minuzzo

(Włochy), która uzyskała w biegu zjazdowym brązowy medal — serdecznie gratulują zwycięstwa Włochowi — Zeno Colo.

W rzędzie dolnym od lewej: Jeannette Altwegg (Anglia), zdobywca pierwszego miejsca w slalomie-gigant. Na prawo:

Andrea Mead Lawrence (U.S.A.), która w slalomie specjalnym kobiet i slalomie gigant zajęła pierwsze miejsce, zdobywając złoty medal. Obok niej Buchner (Niemcy), zdobywczyni srebrnego medalu w biegu zjazdowym kobiet.

Andrea Mead Lawrence (U.S.A.), która w slalomie specjalnym kobiet i slalomie gigant zajęła pierwsze miejsce, zdobywając złoty medal. Obok niej Buchner (Niemcy), zdobywczyni srebrnego medalu w biegu zjazdowym kobiet.

Andrea Mead Lawrence (U.S.A.), która w slalomie specjalnym kobiet i slalomie gigant zajęła pierwsze miejsce, zdobywając złoty medal. Obok niej Buchner (Niemcy), zdobywczyni srebrnego medalu w biegu zjazdowym kobiet.